

گزارش

خبر لغو کنسرت محسن ابراهیم‌زاده که قرار بود سوم و چهارم آبان‌ماه در یاسوج و گچساران برگزار شود، بازتاب فراوانی در محافل هنری داشته است؛ دو کنسرتی که مجوزهای لازم را از وزارت ارشاد دریافت کرده بودند ولی باز هم مانند موارد چندسال گذشته، نهادهای استانی مجوز وزارتخانه را لغو کردند! برخی لغو این دو کنسرت را به نوعی زنگ خطر دوباره برای لغو غیرقانونی کنسرت‌ها در برخی شهرها تلقی می‌کنند؛ زنگ خطری که با تصویب «سند ملی موسیقی» برای مدتی خاموش شده بود و گفته می‌شد که دیگر هیچ نهادی نمی‌تواند سر خود مجوزهای ارشاد را لغو کند؛ حال گویا پس از فراز و نشیب‌های بسیار، بار دیگر به خانه اول بازگشته‌ایم!

طی سال‌های متمادی، بارها شاهد بوده‌ایم که تغییرات و اتفاقات مثبتی که توسط یک مدیر فرهنگی اعمال شده بودند، توسط مدیر بعدی به فراموشی سپرده می‌شدند و یا نهادهایی که تا دیروز به اجبار تن به آن تغییر داده بودند، با عوض شدن مدیران، عرصه را خالی می‌دیدند و ناگهان به همان رویکردهای سنتی خود بازمی‌گشتند. این موضوع جایی جالب‌تر می‌شد که مدیران با استدلال بی‌پایه و اساسی مانند «هر کسی خط فکری منحصر به خود را دارد»، گاهی رویه‌هایی متضاد نسبت به قبل را حتی در مسائل کلان فرهنگی پیش می‌گیرند.

رسانه‌های مختلف بارها در گزارش‌های رسمی و گفت‌وگوهای غیررسمی با مدیران فرهنگی گوشزد کرده بودند که اسنادی مانند سند ملی موسیقی در صورتی که اهرم‌های اجرایی نداشته باشد، کارآمد نخواهد بود! حال با توجه به ماجرای لغو کنسرت محسن ابراهیم‌زاده که یاسوج به محاسراتی که مدیرکل فرهنگ و ارشاد این استان در گفت‌وگو با ایسنا، آن را غیرقانونی دانسته است، سوال اینجاست که آیا تا این حد راحت می‌توان از یک قانون که توسط نهاد بالادستی به نام مانند شورای عالی انقلاب فرهنگی هم به تصویب رسیده، سرپیچی کرد؟ یا احتمالاً سوال مهم‌تر این است که ضمانت اجرایی اسنادی مانند سند ملی موسیقی چیست و تخطی از آن چه عواقبی دارد؟ اگر پاسخ به این سوال «هیچ» است، چرا اصلاً چنین اسنادی تصویب می‌شوند؟

ماجرای تصویب سند موسیقی چیست؟

به نظر می‌رسد نظرات بسیاری از کارشناسان درباره سند ملی موسیقی درست از آب در آمد و تصویب این سند ملی

نشست رسانه‌ای «منظومه سیمرغ (قاف)» با حضور فرهاد دیروز در تالار وحدت برگزار شد.

به گزارش مهر، نشست رسانه‌ای کنسرت «منظومه سیمرغ (قاف)» با حضور فرهاد فرخزاده آهنگساز و رهبر ارکستر، ارش امینی مدیر هنری و رهبر ارکستر و حبیب صبور تهیه‌کننده، صبح روز دوشنبه ۱۴ آبان در تالار وحدت برگزار شد. در ابتدای این نشست، صبور به ارائه توضیحاتی درباره پروژه «منظومه سیمرغ (قاف)» پرداخت و گفت: پروژه سنگین بود حدود ۶ ماه درگیر آن بودیم، حدود ۲ سال پیش این پروژه توسط آقای فرخالدینی نوشته و کار از ۶ ماه پیش شروع شد. مسیر پر فراز و نشیبی را طی کردیم تا به این نقطه رسیدیم.

در ادامه امینی نیز توضیح داد: این پروژه از ۲ سال پیش و بر اساس «منطق الطیر عطر» در ۵ مومان و برای ارکستر سمفونیک کامل، گروه کر و ۲ خواننده توسط آقای فرخالدینی نوشته شده است.

سپس سیمرغ معرفی حامی مالی پروژه نیز درباره حمایت از پروژه «منظومه سیمرغ» توضیح داد: حضور کسب و کارها در کنار فعالیت‌های هنری باعث آشنایی بیشتر مردم با این کارها می‌شود. ما در کنار این فعالیت‌ها رویکرد

سینما، اندیشه‌یا ریش خندهای سودآور

درحالی ماموریت رئیس جدید سازمان سینمایی حرکت سینمای ایران به سمت اندیشه ورزی است که آثار غیر کمدی سینما حتی ۱۵ درصد مخاطب هم ندارد.

به گزارش فارس در ۳۰ روز اخیر تنها یک فیلم غیر کمدی و یک انیمیشن در لیست ۱۰ فیلم پرفروش قرار دارند و حتی فروش ۱۰ فیلم غیر کمدی گیشه به ۱۵

زنگ خطر دوباره برای لغو سلیقه‌ای کنسرت‌ها

کسی سند موسیقی را قبول دارد؟!

در بالاترین نهاد فرهنگی کشور، لزوماً مانع کارشکنی‌ها در این حوزه نشده است. اکنون این سوال مطرح است که آیا تخطی از مصوبات این نهاد بالادستی که باید مصداق بارز قانون‌شکنی تلقی شود، نباید جریمه‌هایی همراه داشته باشد؟ به نظر می‌رسد بازدارندگی قوانین باید همزمان با تصویب و پیش از بروز چنین اتفاقاتی پیش‌بینی می‌شد تا کسی نتواند به خاطر اینکه مسئله‌ای باب میل او نیست، حقوق دیگری را پایمال کند. در حوزه موسیقی به دلیل آنکه برخورد‌های سلیقه‌ای مدیران مختلف در طول دهه‌های مختلف بارها باعث بی‌اعتبار شدن مجوزهای وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به ویژه در استان‌های مختلف شده بود، شورای عالی انقلاب فرهنگی با همکاری وزارت ارشاد دولت سیزدهم سند ملی موسیقی را به تصویب رساندند که طی آن گفته می‌شد، دیگر هیچ نهادی نمی‌تواند مجوزهای مربوط به این حوزه را به صورت دلخواهی لغو کند.

در سال گذشته شاهد تصویب این سند ملی بودیم؛ سندی که با سال‌ها تأخیر به تصویب رسید و گفته می‌شد که

فرهاد فرخالدین در نشست «منظومه سیمرغ»:

مسئولان با موسیقی تقابل نکنند

مسئولیت اجتماعی را به صورت جدی دنبال می‌کنیم و سعی داریم این رویکرد را با حمایت از فعالیت‌های هنری نیز پیش ببریم. در بخش دیگر نشست فرخالدینی درباره وزن اشعار این منظومه و آهنگسازی این پروژه، توضیح داد: اشعار این منظومه از تالیف شفعی‌ی دکتری از «منطق الطیر عطار» است و اشعار بر وزن «فاعلاتن فاعلاتن فاعلات» هستند که اکثر غزلیات بر اساس این وزن سروده شده‌اند. وی درباره خوانندگانی که برای این اثر انتخاب شده‌اند، گفت: این اثر یک پروژه ابرپایی است و به خواننده‌های نیاز داریم که به اصول خندندگی بین‌المللی آشنا باشند. در داخل مومان‌ها مدالایسون‌های مختلفی هست که نیازمند خواننده‌ای است که نت و نواختن ساز را بشناسد. مهدی محمدی و علی تفرشی خوانندگان این اثر هستند.

این هنرمند مطرح و باسابقه موسیقی ایران یادآور شد: من دست خیلی از

پیش‌بینی می‌شد تا کسی نتواند به خاطر اینکه مسئله‌ای باب میل او نیست، حقوق دیگری را پایمال کند.

به طور کلی قرار بود با تصویب سند ملی موسیقی یک یا چند پله به قدرت ارشاد در دفاع از مجوزهای خود اضافه شود، اما با لغو دو کنسرت محسن ابراهیم‌زاده، مسئولان ارشاد در استناد کهنگیلویه و بویراحمد صرفاً اعلام کردند که مقصر موضوع، شورای تأمین شهرستان گچساران است و انتظار دارند دستگاه‌های متولی به مجوز قانونی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در خصوص کنسرت‌ها و سایر موضوعات احترام بگذارند! از نسوی دیگر، ماجرای لنو این دو کنسرت به دلیل اینکه با تغییر معاونت هنری وزیر ارشاد و دفتر موسیقی همزمان شده است، از سوی این وزارتخانه هنوز واکنشی نسبت به موضوع صورت نگرفته است.

آیا سند موسیقی می‌تواند مشکل را حل کند؟

چندی قبل محمدحسین ایمانی‌خوشخو (دبیر شورای هنر شورای عالی انقلاب فرهنگی) پس از تصویب سند ملی موسیقی گفته بود که «از این پس دیگر هیچ دستگاهی حق لغو کنسرت ندارد»، «صدا و سیما باید موسیقی را با تمام ملزومات صحنه‌ای نمایش دهد»، «صدا و سیما دیگر نمی‌تواند گل جلوی ساز بگذارد»، «مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی حکم قانونی دارد و همه مصوبات اجرا خواهند شد» و «این سند نظام نامه مصوب موسیقی و تصویر است که صداوسیما هم باید آنها را رعایت کند».

با این حال بنابر آنچه چند روز قبل رخ داد، کنسرت یکی از خوانندگان با وجود مجوز و حمایت اداره ارشاد شهرستان، به خاطر فشارهای بیرونی و بهانه‌تراشی خارج از قوانین لغو شد؛ بهانه‌ای که گفته می‌شود روشن ماندن نور سالن در طول اجرا یکی از آن‌ها بوده است! این در شرایطی است که قانون و نحوه برگزاری کنسرت‌ها در سراسر کشور یکسان است و با تغییر دولت‌ها، نباید به یکباره قانون برگزاری کنسرت‌ها هم تغییر کرده باشد و یا سند ملی موسیقی که مصوبه بالاترین رکن فرهنگی کشور را دارد، ارزش و اعتبار خود را از دست بدهد! حال باید دید وزارت ارشاد و معاون هنری جدید آن چگونه با این موضوع مواجه می‌شوند و شورای عالی انقلاب فرهنگی که قصد دارد سندهای دیگر مانند سند ملی سینما و… را نیز تصویب کند، چگونه می‌خواهد ضمانت اجرایی این اسناد را تضمین کند؟ باید امیدوار بود دولت چهاردهم در همین ابتدای مسیر، جلوی این نوع از قانون شکنی را بگیرد.

خواننده‌ها را گرفتیم و آن‌ها را معروف کردیم. امیدوارم برای ۲ خواننده این پروژه هم اتفاقات خوبی رخ دهد زیرا نیتام برای این ۲ خواننده هم خیر است. فرخالدینی درباره ارکستر مدنظر برای این پروژه، افزود: مسا برای اجرای این پروژه از ارکستر سمفونیک کامل و همچنین گروه کر آلتو، سوپرانو، تنور و باس استفاده می‌کنیم. وی درباره دوری چندساله خود از عرصه اجرای موسیقی، تصریح کرد: موافقی که احساس کردم نمی‌توانم مفید باشم کنار کشیدم. عمر من در استودیو، سر کلاس، نگارش و تمرین با ارکستر صرف شده است. همیشه نیتام برای اهالی موسیقی خیر بوده است.

فرخالدینی در پایان درباره ارزیابی خود از وضعیت موسیقی ایران، متذکر شد: در همه جای دنیا از موسیقی حمایت می‌شود زیرا موسیقی نیازمند حمایت دولت‌ها است. دوری چند ساله من از اجرا ناراضی‌تی من بود زیرا حمایتی نمی‌شد پس ترجیح دادم کناره‌گیری کنم. انتظار هنرمندان موسیقی از دولت‌ها این است که از موسیقی حمایت کنند، با اهالی موسیقی تقابل نکنند و شان هنرمندان موسیقی را حفظ کنند. متأسفانه موسیقی ایران علمی نشده است. مسئولان بداندند موسیقی یک علم است و با آن تقابل نکنند.

بیشتر بوده و این که کمدی‌ها می‌فروشد دلیل بر شرایط بد سینما نیست.»اما در مقابل دیگر منتقد سینما احمد فیلسوف و نظریه‌پرداز سینما ژیل دلوز در نظریه «سینمای زمان» خود بر این نکته تأکید می‌کند که سینما به عنوان یک رسانه بصری باید به درک و بازنمایی زمان و اندیشه بپردازد و اگر تنها به بازتاب تصاویر بدون عمق و معنا، محدود شود، از هویت خود فاصله گرفته و بعد از مدتی از بین خواهد رفت.

منتقد سینما امید کبیری معتقد است « حیات سینما وصل به فروش است و نمی‌توانید گیشه را از آن حذف کنید، از دیرباز هم اقبال مردم نسبت به کمدی و طنز

و ۲۵۹ میلیارد جمع فروش به ۱۳ میلیارد و ۸۳۶ میلیون تومان رسید.

فیلسوف و نظریه‌پرداز سینما ژیل دلوز در نظریه «سینمای زمان» خود بر این نکته تأکید می‌کند که سینما به عنوان یک رسانه بصری باید به درک و بازنمایی زمان و اندیشه بپردازد و اگر تنها به بازتاب تصاویر بدون عمق و معنا، محدود شود، از هویت خود فاصله گرفته و بعد از مدتی از بین خواهد رفت.

منتقد سینما امید کبیری معتقد است « حیات سینما وصل به فروش است و نمی‌توانید گیشه را از آن حذف کنید، از دیرباز هم اقبال مردم نسبت به کمدی و طنز

پرداختی نمایشی به اواخر دولت اصلاحات

هادی سعادتی که این روزها نمایش «صید مسمد» را اجرا می‌کند، می‌گوید که این نمایش نگاهی به تاریخ دوران معاصر دارد و اواخر دوران ریاست جمهوری سید محمد خاتمی را روایت می‌کند.

این کارگردان تئاتر در گفتگو با ایسنا با اشاره به ضرورت پرداختن به تاریخ معاصر ادامه داد: ما در فضای هنری‌مان کمتر به سمت این موضوعات می‌رویم. اما شخصاً در ذهن خود من آقای خاتمی یکی از شخصیت‌های بسیار اثرگذار تاریخ معاصر است و دوست داشتمم در قالب یک اثر هنری به دوران دولت ایشان اشاره‌ای داشته باشم.سعادتی با اشاره به اینکه هنرمندان به دلیل شرایط موجود گرفتار خودسانسوری هستند، افزود: اغلب ما در ذهن خودمان هم دچار سانسور هستیم در حالی‌که اگر چارچوب‌ها را رعایت کنیم، پرداختن به موضوعات تاریخی و اجتماعی مشکلی نخواهد داشت. او نمایش خود را تئاتری مستندبد رویکرد تاریخ معاصر کشورمان دانست و یادآوری کرد: این نمایش پایان نامه دانشجویی من است و خوشبختانه همین موضوع فضای مثبتی درباره آن ایجاد کرد و با وجود پاره‌ای از مشکلات، با همکاری شورای نظارت و ارزشیابی اداره کل هنرهای نمایشی موفق شدیم برای این اجرا مجوز بگیریم. سعادتی با اشاره به دانستان این نمایش افزود: نمایش ما درباره سربازان عمارت ریاست جمهوری است که با همسرش منتظر هستند تا آقای خاتمی صیغه عقد آنان را جاری کند. همسر این سربازان از آقای خاتمی قول گرفته که حتی اگر یک روز هم به دولت ایشان باقی مانده باشد، این صیغه را جاری کنند. این کارگردان تئاتر افزود: فضای تئاتر ما اغلب از موضوعاتی اشباع شده که می‌کوشند تماشاگر را ب‌خندانند و تعدادی از مخاطبان دنبال این هستند که در سالن تئاتر قهقهه بزنند که البته نیاز جامعه است و آن را نگوئش نمی‌کنم ولی تغییر این رویکرد، نیازمند جراحی است.هرچند هرگز در مورد کار خودم چنین ادعایی ندارم. نمایش «صید ممد» به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی هادی سعادتی و بازی علیرضا جلالی تبار، کاظم برزگر، روشنک خسروی روی صحنه می‌رود. این اثر نمایشی هر شب ساعت ۱۹ و سی و به مدت ۱ ساعت در عمارت نوفل لوشاتو اجرا دارد.

فرهنگ و هنر

ترنم احساس

نویسنده معروف آمریکایی

شعرش را به مردم غزه تقدیم کرد

آلیس واکر، نویسنده سرشناس آمریکایی، با انتشار مطلبی در حمایت از مردم فلسطین نوشت: چقدر باید برای کشتن آدم‌هایی که دوستان داریم، باید به اسرائیل پول بدهیم؟

به گزارش تسنیم، امضای هزار نویسنده پای بیانیهای ضد اسرائیلی. بار دیگر نام فلسطین را در مجامع فرهنگی جهان مطرح و توجه‌ها را به سمت ماشین کشتاری جلب کرد که رژیم صهیونیستی در خاک غزه به راه انداخته است. نویسندگان در ایسن بیانه تاکید کرده‌اند که با تمامی مؤسسات فرهنگی، ناشران، جشنواره‌ها یا انتشاراتی که در نقض حقوق فلسطینی‌ها همدست هستند، همکاری نکنند. رویکرد ضد اسرائیلی نویسندگان و فعالان فرهنگی در غرب، امر تازه‌ای نیست. هرچند این واقعه، هم‌صدایی آنها را در جهان ظنبن‌انداز کرده و امضای این بیانه صدای رسانتری از این دست از رویکردها را در جهان غرب به نمایش گذاشته است. رویکردی که آغاز شده، راه پر پیچ و خمی را طی کرده است. نویسندگانی که اولین قدم‌ها را در این راه برداشته‌اند، با برجسب‌های مختلفی از جامعه غرب و به‌ویژه مجامع صهیونیستی مواجه شدند.

آلیس واکر، نویسنده «رنگ ارغوانی»، برنده جایزه پولیتزر و جایزه ملی کتساب آمریکا، از اولین‌ها در این حوزه است. او در جامعه ادبی آمریکا با چند مؤلفه شناخته می‌شود: برابری نژادی و جنسیتی و مخالفت با اسرائیل. حمایت‌های او از مردم فلسطین بارها و بارها در یک دهه گذشته تکرار شده تا جایی که منتم به پیودستیزی شد. کار تا جایی پیش رفت که همسر سابق او که یهودی است، اعلام کرد هرگز در زندگی مشترکشان شاهد رویکرد ضدیهودیتانه واکر نبوده است.

اما سنفرو او به فلسطین در سال ۲۰۰۹ را می‌توان نقطه عطفی در فعالیت‌های ضد صهیونیستی او به شمار آورد. واکر در این سفر از نزدیک با زندگی جاری مردم فلسطین، تبعیض‌ها و رنج‌هایشان آشنا شد و پس از آن، رسانه‌ها را متهم کرد که واقعیت زندگی فلسطینیان را پوشش نمی‌دهند. او از همکاریاش خواست که در طرف درست تاریخ ایستاده و صدای عدالت باشند.

در سال ۲۰۱۲، او اعلام کرد که به دلیل اعتقادش به عدالت برای فلسطینی‌ها و مخالفتش با برخی سیاست‌های اسرائیل، از اعطای حق چاپ به ناشران اسرائیلی مناعت می‌کند. واکر باور دارد که نویسندگان و هنرمندان باید مسئولیت اجتماعی خود را در برابر بی‌عدالتی‌ها ایفا کنند و از این رو، تصمیم گرفت که آثار خود را در بازار اسرائیل عرضه نکند.

فلسطین، ترجیع‌بند مقالات، اشعار و آثار این نویسنده است. هرگاه ماشین کشتار صهیونیست‌ها در غزه روشن شده، او با انتشار مطلبی صدای مردم فلسطین شده است. واکر در نامه‌ای به کودکان غزه می‌نویسد: آنچه جهان در نهایت درک خواهد کرد، و البته تا آن زمان دیگر دیر خواهد بود، این است که جهان به همان ستمی می‌رود که غزه می‌رود. آنچه در غزه رخ می‌دهد، وحشی‌گری، سرقت زندگی انسان‌ها و معیشت مردم است.

مالیاتی که ما پرداخت می‌کنیم، به‌خلاف میل‌مان برای ایجاد قاعده بیشتر تأمین می‌شود. تمام انسان‌ها به شما، برای آنچه از سر می‌گذرانید، مدیون هستند. جهان بدلیل غفلت از شما، در آینده رنج خواهد برد و آنچه امروز شما را آزار می‌دهد، در آینده همه ما را خفه خواهد کرد. در پی آن، «فاتحان» نفت را می‌مکند و مواد معدنی ارزشمند، فلزات و سنگ‌ها را استخراج می‌کنند، خانه‌های فلسطینی را ویران می‌کنند و حتی آب نوشیدنی را نیز تخلیه کرده و از شما دریغ می‌کنند. این «فاتحان»، به‌عنوان «برندگان» به‌روی قبرها می‌رقصد اما شادی واقعی براساس صلح ایجاد می‌شود.

واکر معتقد است آپارتاید جدیدی در قبال مردم فلسطین جاری است و اسرائیل با حذف و نادیده گرفتن هویت فرهنگی، ملی و دینی مردمان غزه، سعی در تریب «یهودیان جدید» دارد. او به تأثیر سیاست آمریکا در قبال حمایت از رژیم صهیونیستی اشاره می‌کند و می‌گوید انتخاب این روش سبب می‌شود تا نسل بعد در انتخاب راستی و درستی، ناتوان باشد.

واکر پس از طوفان‌الاقصی نیز در کنار مردم فلسطین ایستاده است. آخرین مطلب منتشر شده از او، با انتقاد تند از سیاست آمریکا در قبال رژیم کودک‌کش اسرائیل آغاز می‌شود: چقدر باید برای کشتن آدم‌هایی که دوستان داریم، به اسرائیل پول بدهیم؟

او در ادامه می‌نویسد:

با گریه با من تماس می‌گیری

نمی‌دانستم سرزمینی که در آن متولد شدی و شاد بودی

الان در دریای غم و اشک گرفتار شده

چه می‌توان کرد؟

توش و توانی برای باری رساندن نیست

راهی که کشور من در پیش گرفته، همگی ما را به حال خود رها کرده است

با این حال، همچنان مادر زمین هست، مهربانی هست و مقاومت.